

Aslan Çukurundan Meleğin Çukuruna

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Daniel 6, 1Sa. 18:6-9, Mat. 6:6, Elç 5:27-32, Mar. 6:14-29, İbr. 11:35-38.*

HATIRLAMA METNİ: “Bunun üzerine öbür bakanlarla satraplar Daniel’i ülke yönetimi konusunda suçlamak için fırsat kollamaya başladılar. Ancak ne suçlanacak bir yanını, ne de bir yanlışını buldular. Çünkü Daniel güvenilir biriydi. Kendisinde hiçbir eksiklik ya da yanlışlık bulamadılar” (Daniel 6:4).

Med-Persler Babil’i ele geçirdikten sonra, Medli Darius Daniel’in bilgeliliğinin farkına vardı ve onu yeni yönetimin bir parçası olmaya davet etti. Yaşlı peygamber kamu görevlerinde o kadar başarılı oldu ki, yeni kral onu tüm Med-Pers hükümetinin baş yöneticiliğine atadı.

Fakat bölüm ilerledikçe, Daniel’in haklı bir şekilde ilk günah olduğu söylenebilecek kıskançlığın sonucuyla yüzleştiğini görüyoruz. Ancak, öykü sona ermeden önce, Daniel’in sadece Med-Perslerin yönetimindeki dünyevi görevlerine değil, en önemlisi kendi Tanrısı’na sadık kaldığını görebiliyoruz. Allah’a olan bu bağlılığının büyük ölçüde diğer alanlardaki bağlılıklarına da doğrudan etki ettiğinden emin olabiliriz.

Daniel’in zulümle tecrübeleri, Allah’ın son zamandaki halkı için bir örnek işlevi görüyor. Öyküde Allah’ın halkının denemelerden ve ızdıraptan korunacağı ima edilmiyor. Kötülükle olan çatışmada, sonunda iyiliğin kazanacağına ve Allah’ın Kendi halkını sonunda aklayacağına dair güvence veriliyor.

*15 Şubat Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Kıskanç Canlar

Mükemmel bir ortam olan gökte bile Lusifer Mesih'i kıskanmıştı. "Lusifer İsa Mesih'i kıskanıyor ve O'na haset besliyordu. Yine de, tüm melekler İsa'nın üstünlüğünü, yüksek yetkisini ve adil hükümdarlığını kabul etmek için O'nun önünde eğildiklerinde, o da onlarla birlikte eğildi; fakat yüreği kıskançlık ve nefret doluydu."—Ellen G. White, *The Story of Redemption [Kurtuluş Öyküsü]*, s. 14. Kıskançlığı beslemek o kadar tehlikelidir ki, On Emir'de cinayet ve hırsızlık yasaklarının yanında ağgözlülüğe karşı emir de bulunmaktadır (bkz. Çık. 20:17).

Daniel 6:1–5, Yaratılış 37:11 ve 1. Samuel 18:6–9 ayetlerini oku. Bu öykülerin hepsinde kıskançlığın rolü nedir?

Daniel'in yöneticilik becerileri kralı etkiledi fakat diğer memurların kıskançlığını alevlendirdi. Böylece, onu yolsuzlukla suçlayarak ondan kurtulmak amacıyla komplo kurdular. Fakat ne kadar ararlarsa arasınlar Daniel'in yöneticiliğinde bir kusur bulamadılar. "Ancak ne suçlanacak bir yanını, ne de bir yanlışını buldular. Çünkü Daniel güvenilir biriydi. Kendisinde hiçbir eksiklik ya da yanlışlık bulamadılar" (*Dan. 6:4*). "Güvenilir" olarak tercüme edilen Aramice sözcük, "sadakatli" olarak da çevrilebilir.

Daniel kusursuzdu; memurların kendisine karşı bir suçlamada bulunmak için yapabilecekleri hiçbir şey yoktu. Ancak Daniel'in kendi Tanrısı'na ne kadar bağlı olduğunu ve Tanrısı'nın yasasına ne kadar itaatkâr olduğunu da anlamışlardı. Böylece, Daniel'e komplo kurmak için, onun ya Allah'ın yasasına ya da imparatorluğun yasasına itaat etme ikilemiyle karşı karşıya kalacağı bir durum meydana getirmeleri gerektiğini fark ettiler. Daniel hakkında öğrendiklerinden, doğru şartlar altında onun imparatorluk yasasından değil, kendi Tanrısı'nın yasasından yana olacağına kesinlikle ikna olmuşlardı. Daniel'in sadakatine ne büyük tanıklık!.

Kıskançlıkla ilgili ne çeşit zorluklarla karşı karşıya kaldın ve bunlarla nasıl mücadele ettin? Kıskançlık neden bu kadar ölümcül ve felç edici bir ruhsal kusurdur?

Daniel'e Karşı Komplö

Daniel 6:6–9 ayetlerini oku. Bu fermanın arkasındaki düşünce nedir? Kralın gururuna ne şekilde hitap ediyor?

Darius çok geçmeden geri almayı arzuladığı bir ferman çıkardığı için ahmak görünebilir. Yeni kurulmuş krallığın siyasi şartlarıyla oynayacak kadar akıllı memurlar tarafından tuzağa düşürülmüştü. Darius yönetimi daha etkili hale getirmek için hükümet yetkilerini merkezden dağıtmış ve yüz yirmi satrap atamıştı. Ancak böyle bir eylem uzun vadede bazı tehlikeler barındırıyordu. Etkili bir vali kolaylıkla bir isyan başlatabilir ve krallığı bölebilirdi. Bu yüzden, herkesi otuz gün boyunca sadece kraldan istekte bulunmaya zorlayan bir yasa, krala bağlılığı teşvik etmek ve bu sayede her tür karışmanın önüne geçmek için iyi bir taktik gibi görünüyordu. Fakat memurlar, bu kanun teklifinin “tüm” valilerin, yöneticilerin, satrapların müşavirlerin ve danışmanların desteğini aldığı iddia ederek kralı yanlış yönlendirdiler; bu bariz bir yanlıştı, çünkü Daniel dahil değildi. Ayrıca, tanrı muamelesi görme fikri krala cazip gelmiş olabilir.

Pers krallarının herhangi bir zamanda ilahilik iddiasında bulduklarına dair bir kanıt bulunmamakta. Yine de, fermanla kralın otuz gün boyunca tanrıların yegâne temsilcisi yapılması tasarlanmış olabilir; yani tanrılara edilen dualar onun aracılığıyla sunulmak zorundaydı. Maalesef kral bu teklifin arkasındaki sebepleri araştırmadı. Bu yüzden, komploları engelleyeceği iddia edilen yasanın kendisinin Daniel'e zarar vermeyi amaçlayan bir komplö olduğunu idrak edemedi.

Bu yasanın iki yönü dikkate değer. Birincisi, suçun cezası aslan çukuruna atılmaktı. Bu tür cezadan başka hiç bir yerde bahsedilmediği için, Daniel'in düşmanları tarafından *bilbassa bu durum için* önerilmiş olabilir. Kadim Yakın Doğu'da krallar, çeşitli durumlarda avlanma amacıyla salıvermek için kafeslerde aslan beslerlerdi. Bu yüzden, kralın fermanını çiğnemeye cüret edecek kişileri parçalayacak yeterince aslan mevcuttu. İkincisi, ferman değiştirilemezdi. “Persler'le Medler'in yasası”nın değiştirilemez olduğundan Ester 1:19 ve Ester 8:8 ayetlerinde de bahsedilir. Antik Grek tarihçisi Sicilyalı Diodorus, III. Darius'un (Daniel kitapçığında bahsi geçen Darius ile karıştırılmamalı) masum bir adama verdiği idam cezası konusunda fikrini değiştirdiğinden, fakat kararı feshedemediğinden bahseder.

Daniel'in Duası

“Ama siz dua edeceğiniz zaman iç odanıza çekilip kapıyı örtün ve gizlide olan Babanız'a dua edin. Gizlilik içinde yapılanı gören Babanız sizi ödüllendirecektir” (Mat. 6:6).

Daniel 6:10 ayetini oku. Daniel neden sessizce ve kimse kendisini görmeden dua etmiyor?

Daniel deneyimli bir devlet adamıydı, fakat her şeyden önce, Allah'ın hizmetkârıydı. Bu bakımdan, kralın fermanının arkasında neyin yattığını anlayabilen tek hükümet üyesi oydu. Darius'a göre ferman krallığın birliğini güçlendirmek için bir fırsat anlamına geliyordu, fakat komplocular açısından Daniel'den kurtulmak için bir taktikti.

Tabi ki, entrikanın arkasında yatan gerçek sebepler ve güdüler, Allah ile kötülüğün güçleri arasındaki kozmik savaşta saklı. Daniel bu esnada (mö 539) Daniel 7. bölüm (mö 553) ve 8. bölümde (mö 551) kayıtlı olan görüşleri çoktan almıştı. Bu yüzden kraliyet fermanının sadece insani siyaset meselesi değil, bu kozmik savaşın bir aşaması olduğunu anlayabilmişti. İnsanoğlu'nun krallığı Yüceler Yücesi'nin halkına teslim ettiği görüm ve yorumcu meleğin teselli edici yardımı (*Daniel 7*), bu krizle doğrudan yüzleşmesi için onu yüreklendirmiş olabilir. Ayrıca Nebukadnessar'ın fermanına meydan okuyacak kadar yürekli olan arkadaşlarının tecrübesini de düşünmüş olabilir (*Daniel 3*).

Böylece, ibadet alışkanlıklarını değiştirmede ve günde üç kez Yeruşalim'e dönerek dua etme adetini sürdürdü. Kral dışında herhangi bir insandan ya da ilahtan istekte bulunmak yasaklanmış olmasına rağmen, Daniel bu hassas otuz gün boyunca da dua yaşantısını saklamak ya da kılıfına uydurmak için herhangi önlem almadı. Bu durumda mutlak şekilde azınlıkta, zira düzinelerce vali ve diğer memurun arasında kraliyet fermanıyla ihtilaf halinde olan tek kişiydi. Fakat, açık dua yaşantısıyla, Allah'a borçlu olduğu bağlılığın krala ve onun değiştirilemez fermanına karşı bağlılığından önce geldiğini açıkça gösterdi.

Elçilerin İşleri 5:27–32 ayetlerini oku. Buradaki nasihat açık olsa da, insani yasaya aykırı davrandığımız zaman gerçekten Allah'ın istediğini yapıyor olduğumuzdan neden sürekli emin olmak zorundayız? (Sonuçta, bizim yanlış olduğuna inandığımız bir inanca ya da inanç sistemine ihanet etmektense ölümü tercih etmiş olan insanları düşün!)

Aslan Çukurunda

Daniel 6:11–23 ayetlerini oku. Kral Daniel'e onun Allah'ın çok güçlü ve sadık bir tanığı olduğunu ortaya koyan ne söylüyor?

Komplocular çok geçmeden Daniel'in dua ettiğini, yani tam olarak fermanda yasaklanmış olan şeyi yaptığını gördüler. Kralın huzurunda suçlamada bulunurken de, Daniel'den aşağılayarak bahsettiler: “Yahuda sürgünlerinden o Daniel” (*Dan. 6:13, KM*). İmparatorluğun baş yetkililerinden biri, kralın gözdesi, onların gözünde “bir sürgünden” daha fazlası değildi. Ayrıca, “Daniel seni de [ey kral], imzaladığın yasayı da saymıyor” diyerek Daniel'i kralla karşı karşıya getirdiler. Kral bu noktada fermanı imzalayarak tuzağa düşürüldüğünü anladı. Ayet kralın “onu kurtarmak için güneş batıncaya dek uğraştığını” söylüyor (*Dan. 6:14*). Fakat kralın peygamberi belirlenmiş cezadan kurtarmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Medler'le Persler'in değişmez yasası harfiyen uygulanmak zorundaydı. Bu nedenle kral, istemeyerek de olsa, Daniel'in aslanlara atılması emrini verdi. Fakat Darius bunu yaparken duaya benzeyen zayıf bir umut parıltısı dile getirdi: “Kendisine sürekli kulluk ettiğin Tanrın seni kurtarsın!” (*Dan. 6:16*).

Kutsal Kitap metni Daniel'in aslanların arasında ne yaptığını söylemiyor, fakat dua ettiğini tahmin edebiliriz. Allah da Daniel'i koruması için meleğini göndererek onun imanını şerefletirdi. Sabah olduğunda, Daniel zarar görmemiş ve hükümetteki işlerine kaldığı yerden devam etmeye hazır haldeydi. Ellen G. White bu olay hakkındaki yorumunda şöyle diyor: “Allah Daniel'in düşmanlarının onu aslan çukuruna atmasını önlemedi; kötü meleklerin ve habis insanların tasarılarını bu noktaya kadar yerine getirmelerine izin verdi; ancak bunu Kendi hizmetkârının kurtuluşunu daha da belirginleştirmek ve gerçeğin düşmanlarının yenilgisini tamamına erdirmek için yaptı.”—*Peygamberler ve Krallar*, s. 543, 544.

Her ne kadar bu öykü (en azından Daniel için) mutlu sonla bitse de, Kutsal Kitap'takiler bile dahil olmak üzere (örneğin bkz. Markos 6:14–29) buradaki gibi kurtuluşla sonuçlanmayan hikâyelere ne demeli? Onları nasıl anlamalıyız?

Aklanma

Daniel 6:24–28 ayetlerini oku. Kral Allah’la ilgili hangi tanıklıkta bulunuyor?

Anlatının önemli bir noktası da Darius’un Allah’ı yücelterek O’nun egemenliğini tanıması. Bu, önceki bölümlerde Allah’a sunulan övgülerin ya da tanıma ifadelerinin sonucu, hatta doruğudur (bkz. *Dan. 2:20–23; Dan. 3:28, 29; Dan. 4:1–3, 34–37*). Nebukadnessar gibi Darius da Daniel’in kurtarılmasına Allah’ı yücelterek karşılık veriyor. Fakat daha fazlasını da yapıyor: önceki fermanını tersine çeviriyor ve “herkesin Daniel’in Tanrısı’ndan korkup titremesini” emrediyor (*Dan. 6:26*).

Evet, Daniel mucizevi şekilde kurtarıldı, sadakati ödüllendirildi, kötülük cezalandırıldı ve Allah’ın şerefiyle kudretinin doğruluğu kanıtlandı. Fakat burada gördüğümüz, evrensel çapta gerçekleşecek olanın küçük bir örneği: Allah’ın halkı kurtarılır, kötülük cezalandırılır ve Rab evrenin karşısında haklı çıkarılır.

Daniel 6:24 ayetini oku. Bu ayette sorunlu bulabileceğimiz ne var, neden?

Fakat rahatsız edici bir sorun var; suçluların karıları ve çocukları da, bildiğimiz kadarıyla masum olmalarına rağmen, suçlularla aynı kaderi paylaşıyorlar. Adaletin yanlış idare edilmesi gibi görünen bu durumu nasıl açıklayabiliriz?

Öncelikle, eyleme karar verenin ve uygulayanın kral olduğunu ve bunu suçlunun cezalandırılmasına ailesini de dahil eden Pers yasasına dayanarak yaptığını bilmeliyiz. Antik çağdan kalma bir ilkeye göre, aile fertlerinden birinin işlediği suçtan tüm aile sorumludur. Bu uygulamanın doğru olduğu anlamına gelmez; sadece öykünün Pers yasası hakkında bildiklerimizle örtüşüğünü gösterir.

İkinci olarak, Kutsal Kitap anlatısının olayı aktardığını fakat kralın davranışını tasdik etmediğini belirtmeliyiz. Aslında Kutsal Kitap, ebeveynlerinin günahları yüzünden çocukların öldürülmelerini açıkça yasaklamıştır (*Yas. 24:16*).

Bu ve bunun gibi pek çok adaletsizliğin karşısında, 1. Korintliler 4:5 gibi ayetlerden nasıl bir teselli çıkarabilirsin? Ayet ne söylüyor ve üzerinde durduğu nokta neden bu kadar önemli?

EK ÇALIŞMA: Daniel'in kurtarılışı İbraniler 11. bölümde kaydedilmiştir. "İmanın Onur Listesi" denilebilecek bu bölümde, peygamberlerin (diğer başarılarının yanı sıra) "aslanların ağzını kapadıkları" söyleniyor (*İbr. 11:33*). Bu harika bir şey, fakat İbraniler 11. bölümde de anlatıldığı gibi, iman kahramanlarının sadece Daniel gibi ölümden kurtululardan değil, acı çekerek cesaretle ölenlerden de oluştuğunu aklımızda tutmalıyız. Allah bazılarını yaşayarak, bazılarını da ölere tanıklık etmeye çağırır. Bu nedenle, Daniel'in kurtarılışı anlatısı, İsa'ya imanlarından dolayı şehit edilen çok sayıda erkek ve kadından öğrendiğimiz gibi, kurtuluşun herkese verildiği anlamına gelmez. Fakat, Daniel'in mucizevi şekilde kurtarılması, Allah'ın hüküm sürdüğünü ve eninde sonunda O'nun tüm çocuklarını günahın ve ölümün gücünden kurtaracağını gösteriyor. Daniel'in ileriki bölümlerinde bu netlik kazanacak.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Fransız düşünür Jean Paul Sartre şöyle yazmıştı: "İnsan gerçekliğinin esas tasavvurunu kavramanın en iyi yolu, insanın tasavvuru Allah olması gereken varlık olduğunu söylemektir." (Jean Paul Sartre, *Being and Nothingness: A Phenomenological Essay on Ontology* [Varlık ve Hiçlik: Görüngüsel Ontoloji Üzerine Bir Deneme], Washington Square Press, 1956, s. 724). Bu, en azından bir ölçüde, kralın bu tuzağa neden düştüğünü anlamamıza nasıl yardım eder? Hepimiz, hayattaki toplumsal konumumuz ne olursa olsun, ne kadar sinsice yaklaşırsa yaklaşsın, aynı tehlikeli eğilime karşı neden dikkatli olmalıyız? Başka hangi şekillerde "Allah gibi" olmayı isteyebiliriz?
- ❷ Allah'a ve O'nun yasasına olan bağlılığımıza ilişkin, başkalarına nasıl bir tanıklıkta bulunuyoruz? Seni tanıyan insanlar, işini, hatta hayatını kaybetme pahasına bile olsa, senin imanını savunacağını düşünüyorlar mı?
- ❸ Daniel'de onu Allah'ın Kendi tasarıları için etkin bir şekilde kullanabileceği bir insan yapan ne görüyorsun? Sen de Rabb'in yardımıyla aynı nitelikleri ne şekilde geliştirebilirsin?
- ❹ Daniel'in fermanı göz önünde bulundurarak dua etme şeklini değiştirmeye karar vermesi hangi şekillerde haklı çıkarılabilir? Yoksa bu tehlikeli bir taviz mi olurdu? Öyle ise, neden?